

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПРАЦІ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРОФЕСІЙ: ВИКЛИКИ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Вступ. Цифровізація стала домінуючою тенденцією сучасного етапу розвитку. Вона охоплює не лише виробничі процеси та вподобання споживачів, але й глибоко трансформує ринок праці. Змінюється сама сутність праці, її організація, форми зайнятості та професії. В умовах стрімкого впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, роботизації, штучного інтелекту та алгоритмічного управління постає питання: наскільки сучасна модель праці сприяє сталому та інклюзивному розвитку суспільства?

Перехід до цифрової економіки може супроводжуватися як зростанням ефективності та інновацій, так і посиленням нерівності, соціальною маргіналізацією та нестабільністю зайнятості. Ці виклики особливо гостро стоять перед країнами з перехідною економікою, такими як Азербайджан та Україна, які прагнуть технологічного прискорення, але стикаються з обмеженнями інфраструктурного, інституційного та соціального характеру.

Мета статті — віднайти та проаналізувати ключові аспекти цифровізації праці та трансформації професій у контексті сталого розвитку з акцентом на реалії Азербайджану та України. Особлива увага приділяється цифровій нерівності, зміні структури зайнятості, а також політиці цифрової інклюзії.

Основний текст. Розвиток цифрових технологій чинить системний вплив на ринок праці. Згідно з доповіддю Міжнародної організації праці, найближчими роками близько 14% робочих місць у світі можуть зникнути внаслідок автоматизації, а ще 32% — зазнають суттєвих змін [1, с.10–14]. Поява цифрових платформ (Uber, Upwork, Glovo, Fiverr) стала символом нової гіг-економіки, де трудові відносини втрачають традиційні форми, а зайнятість стає фрагментованою та непередбачуваною.

У Азербайджані цифрова трансформація праці реалізується у межах таких програм, як «Стратегія цифрового розвитку Азербайджану до 2030 року» [9; 10]. У країні активно розвиваються ІТ-кластери, створюються умови для електронної комерції, запроваджуються проекти електронного уряду. У 2023 році було запроваджено Агентство з інновацій та цифрового розвитку при Міністерстві цифрового розвитку та транспорту, яке координує програми з цифрової грамотності та технологічної трансформації бізнесу.

В Україні вектор цифрової трансформації посилюється із запуском платформи Дія, а також програм із навчання цифрових професій (Diia.Osvita, IT Generation). Незважаючи на наслідки війни, український ринок праці продовжує адаптацію до нових реалій — зростає сегмент фрілансу, віддаленої зайнятості та онлайн-навчання. За даними IT Research Ukraine, понад 290 тисяч українців залучено до сфери цифрових професій (2023) [2].

Обидві країни стикаються з необхідністю адаптації законодавства, захисту прав працівників цифрового сектору та ліквідації цифрової нерівності між регіонами та соціальними групами. Порівняльний аналіз двох країн можна побачити у таблиці 1 [11; 12].

Таблиця 1. Порівняльний аналіз показників цифровізації України та Азербайджану (початок 2024 року)

Показник	Україна	Азербайджан
Населення	37,42 млн осіб	10,44 млн осіб
Кількість інтернет-користувачів	29,64 млн осіб	9,19 млн осіб
Рівень проникання інтернету	населення	населення
Кількість користувачів соцмереж	24,30 млн осіб	млн осіб
Частка користувачів соцмереж	населення	населення
Середня швидкість мобільного інтернету	24,83 Мбіт/с	45,45 Мбіт/с
Середня швидкість фіксованого інтернету	73,68 Мбіт/с	33,03 Мбіт/с

Таблиця 1 показує, що рівень проникання Інтернету в Азербайджані становить 88,0% від усього населення, що є вищим показником, ніж в Україні приблизно на 10%. Це свідчить про ширший доступ до Інтернету серед населення Азербайджану, а також пов'язане з масштабними інвестиціями в телеком-інфраструктуру, включаючи розвиток оптоволоконних мереж та активну цифрову стратегію до 2030 року [9]. Ще одним важливим аспектом є структурний переки в Україні на користь міст. Це означає, що в мегаполісах проникнення може перевищувати 90%, тоді як сільські райони відстають. В Азербайджані цифровий доступ більш збалансований територіально, зокрема за рахунок програми ASAN vətəndaş. У той самий час в Україні 64,9% населення активно користуються соціальними мережами, тоді як в Азербайджані цей показник становить 58,4%, що може вказувати на більш високу залученість українців до цифрових комунікацій та онлайн-платформ. Середня швидкість мобільного інтернету в Азербайджані (45,45 Мбіт/с) значно перевищує аналогічний показник в Україні. Це важливо для платформної зайнятості, фрілансу та мікробізнесу — мобільний зв'язок стає інструментом доходу. Однак за швидкістю фіксованого Інтернету Україна випереджає Азербайджан: 73,68 Мбіт/с проти 33,03 Мбіт/с відповідно. Це відображає високий попит в Україні на домашню дистанційну працю, онлайн-навчання та ІТ-аутсорсинг.

Ще одним важливим аспектом є розподіл користувачів Інтернету за віковими групами в Україні та Азербайджані за 2024 рік.

Рис. 1. Розподіл користувачів інтернету за віковими групами на 2024 рік в Україні та Азербайджані

Одним із найбільш дивовижних та показових результатів порівняльного аналізу є майже дзеркальний розподіл користувачів Інтернету за віковими групами в Україні та Азербайджані. Незважаючи на відмінності в соціально-економічних умовах, структурі економіки та геополітичних викликах, обидві країни демонструють схожі цифрові поведінкові моделі серед користувачів різного віку.

Цифровізація праці провокує якісні зміни у структурі зайнятості. Зникають професії, що ґрунтуються на рутинних діях та низькому рівні цифрових навичок – касири, архіваріуси, диспетчери, телемаркетологи, оператори кол-центрів. Їх замінюють автоматизовані системи, алгоритми та чат-боти.

З іншого боку, ринок праці відчуває гостру потребу у фахівцях з компетенціями в галузі ІТ, аналітики даних, кібербезпеки, цифрового дизайну та управління цифровими проектами. Ці професії демонструють стійке зростання попиту навіть за умов економічної нестабільності. У зв'язку з цим раціонально розглянути динаміку зростання кількості фрілансерів в Україні та Азербайджані до 2025 року [13-17]. З рисунка 2 видно, що в Україні спостерігається стрімке зростання фрілансу – майже втричі за 6 років.

За даними платформи Djinni в Україні у 2023 р. найбільше користувались попитом професії Junior Data Analyst, UI/UX-дизайнер та DevOps-інженер. Поряд із цим активно розвиваються освітні ініціативи для перекваліфікації населення: курс IT Generation охоплює молодь, ветеранів, жінок та внутрішньо переміщених осіб [3].

В Азербайджані трансформація професійного ландшафту відбувається під впливом стратегічних проектів та державної підтримки цифрової трансформації. Центри цифрової освіти, які підтримує Агентство з інновацій, націлені на підготовку фахівців для потреб цифрової економіки. Наприклад, у рамках проекту Technest молодь навчається затребуваним професіям в ІТ-секторі, включаючи програмування, кібербезпеку та UX-дизайн [4]. Обидві країни демонструють активні кроки з перепідготовки кадрів, проте системна проблема полягає у недостатній інтеграції цифрових компетенцій у формальну освіту. Без реформування освітніх програм трансформація професій-

ної структури може загострити соціальну нерівність, особливо серед молоді та сільського населення.

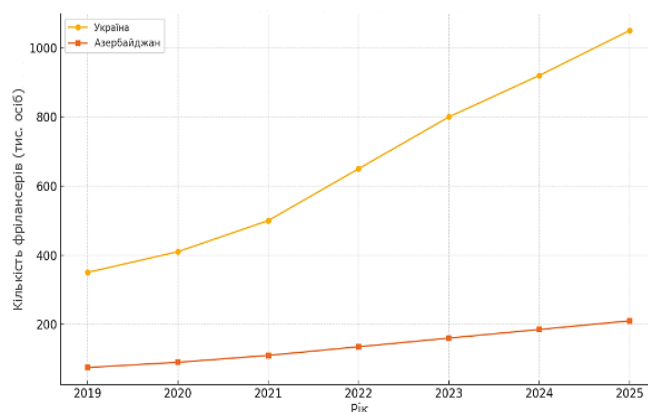

Рис. 2. Динаміка зростання кількості фрілансерів в Україні та Азербайджані з 2019 по 2025 роки

Цифровізація праці посилює існуючу соціальну нерівність. Розрив між тими, хто має доступ до цифрових технологій та навичок, і тими, хто їх не має, стає новою формою соціального виключення. Це називається digital divide – цифровим розривом. На сьогоднішній день розподіл цифрових навичок серед населення України та Азербайджану виглядає наступним чином (рис. 3) [18-22]:

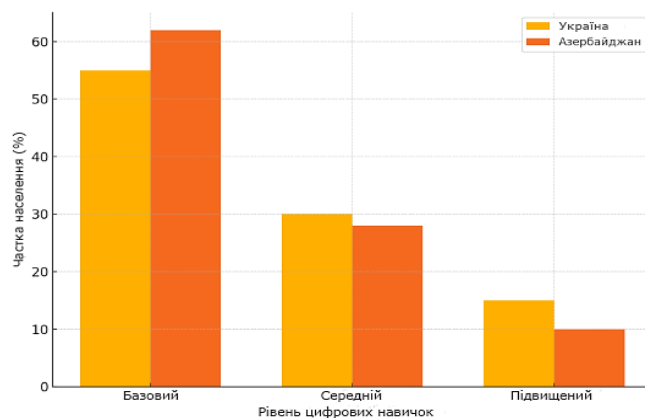

Рис. 3. Розподіл цифрових навичок серед населення України та Азербайджану (оцінка на 2025 рік)

Як бачимо з рисунка 3, ситуація в Україні та Азербайджані не дуже відрізняється.

Згідно з дослідженням Світового банку, в Україні близько 20% населення не мають стабільного доступу до Інтернету, особливо у сільських районах та серед осіб старшого віку [5]. В Азербайджані рівень проникнення Інтернету вищий (82,9% на 2023 рік), проте зберігаються проблеми з цифровими навичками серед населення віком понад 45 років, а також серед жінок у традиційно орієнтованих регіонах [6]. Проте програми з усунення цифрового розриву активно розвиваються. В Україні – через «Дія.Цифрова освіта», яка пропонує понад 100 онлайн-курсів із цифрових навичок, включаючи курси для пенсіонерів, вчителів та безробітних, а в Азербайджані – за допомогою ініціатив «Цифрова грамотність для всіх», що реалізуються за підтримки агентств ICT LAB та RINN.

Однак для стійкого результату потрібна синергія трьох компонентів – цифрової інфраструктури, цифрової освіти та соціальної підтримки. Без цього цифровізація посилюватиме нерівність, а не знижуватиме її. Таким чином модель справедливого цифрового переходу повинна включати взаємодію чотирьох компонентів, які показані на рисунку 4.

Рис. 4. Модель справедливого цифрового переходу

Цифровізація праці повинна розглядатися не тільки як технологічний, а й як соціальний і політичний процес, що впливає на реалізацію цілей сталого розвитку (ЦСР), позначених з метою сталого розвитку ООН (Sustainable Development Goals, SDGs [23]) – глобальному порядку денному, прийнятому в 2015 році, який включає 17 цілей на термін до 2030 року. Їх підписали всі країни, включаючи Україну та Азербайджан. Таким чином нас у цьому контексті цікавлять насамперед ЦСР 8 «Гідна робота та економічне зростання» та ЦСР 10 «Скорочення нерівності». Сталий розвиток передбачає баланс між ефективністю, соціальною справедливістю та екологічною відповідальністю. Однак без спрямованої державної політики цифровізація здатна зруйнувати цей баланс.

Питання по так званому «справедливому цифровому переходу» стає ключовим. Під цим поняттям розуміється комплекс заходів, спрямованих на те, щоб жоден соціальний шар не виявився виключеним зі світу праці, що трансформується. Це особливо актуально для країн з перехідною економікою, де є велика частка неформальної зайнятості, а цифрові технології ще не досягли зрілості повсюдно.

В Азербайджані політика сталого цифрового розвитку реалізується через національні стратегічні документи, включаючи Цифрову трансформацію

2022–2025 та програму Цифрова економіка. В рамках цих ініціатив запроваджуються проекти електронної освіти, цифрового підприємництва, а також цифровізації державних послуг. Важливим елементом стає розвиток цифрової інклюзії – забезпечення рівного доступу до технологій для всіх вікових, гендерних та регіональних груп [7].

В Україні стійкість цифрової трансформації забезпечується через синергію державного сектора (платформа Дія, Міністерство цифрової трансформації), приватних ініціатив (EPAM, Prometheus, Sigma Software Group) та міжнародної підтримки (USAID, GIZ). Наприклад, програма «Робота» включає гранти на запуск бізнесу та навчання цифровим навичкам для вразливих груп – переселенців, жінок, ветеранів [8].

Обидві країни роблять спроби інтегрувати цифровий порядок денний у ширший контекст сталого розвитку. Однак найгострішими викликами на сьогодні залишаються необхідність моніторингу цифрових трансформацій з урахуванням соціального впливу, забезпечення трудових прав працівників платформної економіки, а також подолання «цифрового цинізму» – недовіри населення до технологій та онлайн-послуг. Таким чином, цифровізація праці не може розглядатися ізольовано від соціальної політики. Тільки за умови справедливого розподілу цифрових вигод можливий перехід до справді сталого суспільства.

Висновки. Цифровізація праці та трансформація професій є амбівалентним процесом, що одночасно відкриває нові можливості і породжує структурні ризики. Для країн, що знаходяться на етапі інтенсивної модернізації, таких як Україна та Азербайджан, це стає важливим викликом і водночас шансом на якісний стрибок. Ринок праці швидко змінюється: зникають рутинні професії, з'являються нові форми зайнятості, загострюється конкуренція за цифрові компетенції. Ці процеси вимагають гнучкої та відповідальної політики, спрямованої на скорочення цифрової нерівності, розвиток навичок XXI століття та адаптацію законодавства під реалії цифрової економіки.

Порівняльний аналіз демонструє, що обидві країни роблять кроки у напрямку цифрової інклюзії та сталого розвитку. Однак для досягнення системних результатів необхідно продовжити освітні реформи з фокусом на цифрові компетенції, забезпечити захист прав працівників цифрового сектору, розширити програми підтримки для вразливих категорій, а також продовжити міжнародне співробітництво в рамках цифрової трансформації.

Таким чином, тільки людиноцентричний підхід до цифровізації праці, де пріоритет віддається соціальній стійкості, інклюзивності та доступності, може забезпечити не тільки зростання ефективності, але й реальний сталий розвиток.

ЛІТЕРАТУРА

1. Work for a brighter future: Global Commission on the Future of Work. Geneva: International Labour Organization, 2019.
2. IT Research Ukraine. *Digital Skills and Labour Market 2023*. Київ: Міністерство цифрової трансформації України, 2023.
3. *Ukrainian IT Market Overview: Trends 2023*. <https://djinni.co>
4. Technest.az — *Офіційний сайт цифрового освітнього проекту Міністерства цифрового розвитку Азербайджану*. <https://technest.az>
5. *World Development Report 2023: Digitalisation and Human Capital*. Washington, DC: World Bank, 2023.

6. Джаббаров А. *Стратегія цифровізації Азербайджану: виклики та рішення*. Баку: Центр цифрової політики, 2023.
7. *Digital Inclusion Strategy Review*. Baku: UNDP Azerbaijan, 2023.
8. Міністерство цифрової трансформації України. <https://diia.gov.ua>
9. Цифрова економіка Азербайджану. *TAdviser*. 2024, 9 листопада. <https://surl.li/lfndts>
10. 4SIM: В Азербайджані завершено розробку стратегії цифрової економіки. 2024, 10 вересня. <https://caliber.az/post/4sim-v-azerbajdzhane-zavershena-razrabotka-strategii-cifrovoj-ekonomiki>
11. DataReportal. Digital 2024 Ukraine. <https://datareportal.com/digital-in-ukraine>
12. DataReportal. Digital 2024 Azerbaijan. <https://datareportal.com/digital-in-azerbaijan>
13. *Payoneer. Freelancing in 2021 World's Top Freelancing Countries*. New York: Payoneer Global Survey, 2021. <https://blog.payoneer.com/freelancers/top-10-freelancing-countries/>
14. *Ukrainian Tech Market Overview 2023*. Київ: Djinni Analytics, 2023. <https://djinni.co/>
15. *Аналітика ринку фрилансу в Україні 2022–2024*. Україна: Freelancehunt.com. <https://freelancehunt.com>
16. *Digital Economy and Youth Employment in Azerbaijan*. Baku: UNDP Azerbaijan, 2024.
17. *Azerbaijan Country Economic Memorandum: Towards a More Productive and Inclusive Economy*. Washington, DC: World Bank, 2022. <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail>
18. *Skills Outlook 2023: Building Skills for the Digital Transition*. Paris: OECD Publishing, 2023. <https://www.oecd.org/publications/oecd-skills-outlook-2023>
19. *Digital Literacy and Inclusion Programs Report 2022–2023*. Kyiv: UNDP Ukraine, 2023. <https://www.undp.org/ukraine/publications>
20. *National Strategy for Digital Skills Development*. Київ: Мінцифри, 2022. <https://thedigital.gov.ua>
21. *Digital Transformation Readiness Assessment Report 2023*. Baku: UNDP Azerbaijan, 2023. <https://www.undp.org/azerbaijan/publications>
22. *Digital Skills in Eastern Europe and Central Asia: Bridging the Gap*. Washington, DC: World Bank, 2023. <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail>
23. *Sustainable Development Goals*. SDGs <https://sdgs.un.org/goals>
24. Tkachenko A. M. Modern approaches to the formation of corporate integration processes. *Bulletin of Khmelnytsky National University*. 2018. Vol. 6, No. 1. P. 256–261. URL: <https://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/pdfbase/2018/VKNU-ES-2018-N6-T1.pdf>
25. Tkachenko A. M., Pozhueva T. Diagnosis as a tool for developing a business development strategy. *Economic Bulletin of the State Higher Educational Institution of Higher Education of the Ukrainian State Technical University*. 2020. Vol. 2, No. 12. P. 95–103. URL: http://ek-visnik.dp.ua/wp-content/uploads/pdf/2020-2/Tkachenko_P.pdf
- Надійшла до редакції 02.10.2025 р.
Прийнята до друку 05.11.2025 р.*

REFERENCES

- International Labour Organization. (2019). *Work for a brighter future: Global Commission on the Future of Work*. Geneva: ILO.
- IT Research Ukraine. (2023). *Digital skills and labour market 2023*. Kyiv: Ministry of Digital Transformation of Ukraine.
- Djinni.co. (2023). *Ukrainian IT market overview: Trends 2023*. <https://djinni.co>
- Technest.az. (n.d.). Official website of the digital education project of the Ministry of Digital Development of Azerbaijan. <https://technest.az>
- World Bank. (2023). *World development report 2023: Digitalisation and human capital*. Washington, DC: World Bank.
- Jabbarov, A. (2023). *Azerbaijan's digitalisation strategy: Challenges and solutions*. Baku: Center for Digital Policy.
- United Nations Development Programme (UNDP) Azerbaijan. (2023). *Digital inclusion strategy review*. Baku: UNDP.
- Ministry of Digital Transformation of Ukraine. (n.d.). Official website. <https://diia.gov.ua>
- TAdviser. (2024). *Digital economy of Azerbaijan*. https://www.tadviser.ru/index.php/Статья:Цифровая_экономика_Азербайджана
- Caliber.az. (2024, September 10). 4SIM: The development of the digital economy strategy has been completed in Azerbaijan. <https://caliber.az/post/4sim-v-azerbajdzhane-zavershena-razrabotka-strategii-cifrovoj-ekonomiki>
- DataReportal. (2024). *Digital 2024: Ukraine*. <https://datareportal.com/digital-in-ukraine>
- DataReportal. (2024). *Digital 2024: Azerbaijan*. <https://datareportal.com/digital-in-azerbaijan>
- Payoneer. (2021). *Freelancing in 2021: World's top freelancing countries*. New York: Payoneer Global Survey. <https://blog.payoneer.com/freelancers/top-10-freelancing-countries/>
- Djinni.co. (2023). *Ukrainian tech market overview 2023*. Kyiv: Djinni Analytics. <https://djinni.co/>
- Freelancehunt. (2024). *Аналітика ринку фрилансу в Україні 2022–2024*. Ukraine: Freelancehunt.com. <https://freelancehunt.com>
- UNDP Azerbaijan. (2024). *Digital economy and youth employment in Azerbaijan*. Baku: UNDP. <https://www.undp.org/azerbaijan/publications>
- World Bank. (2022). *Azerbaijan country economic memorandum: Towards a more productive and inclusive economy*. Washington, DC: World Bank. <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail>
- OECD. (2023). *OECD skills outlook 2023: Building skills for the digital transition*. Paris: OECD Publishing. <https://www.oecd.org/publications/oecd-skills-outlook-2023>

19. UNDP Ukraine. (2023). Digital literacy and inclusion programs report 2022–2023. Kyiv: UNDP. <https://www.undp.org/ukraine/publications>
20. Ministry of Digital Transformation of Ukraine. (2022). National strategy for digital skills development. Kyiv: Ministry of Digital Transformation. <https://thedigital.gov.ua>
21. UNDP Azerbaijan. (2023). Digital transformation readiness assessment report 2023. Baku: UNDP Azerbaijan. <https://www.undp.org/azerbaijan/publications>
22. World Bank. (2023). Digital skills in Eastern Europe and Central Asia: Bridging the gap. Washington, DC: World Bank. <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail>
23. United Nations. (n.d.). Sustainable Development Goals (SDGs). <https://sdgs.un.org/goals>
24. Tkachenko, A. M. (2018). Modern approaches to the formation of corporate integration processes. *Bulletin of Khmelnytsky National University*, 6, 1, 256–261. <https://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/pdfbase/2018/VKNU-ES-2018-N6-T1.pdf>
25. Tkachenko, A. M., & Pozhuieva, T. (2020). Diagnosis as a tool for developing a business development strategy. *Economic Bulletin of the State Higher Educational Institution of Higher Education of the Ukrainian State Technical University*, 2 (12), 95–103. http://ek-visnik.dp.ua/wp-content/uploads/pdf/2020-2/Tkachenko_P.pdf

Received: 02.10.2025
Accepted: 05.11.2025

Пожуєва Т. О. Цифровізація праці та трансформація професій: виклики для сталого розвитку

В умовах цифрової трансформації світова економіка стикається з безпрецедентними змінами у сфері праці. Цифровізація праці та трансформація професій є амбівалентним процесом, що одночасно відкриває нові можливості і породжує структурні ризики. Автоматизація, платформна зайнятість та гнучкі форми роботи трансформують професійну структуру та створюють як нові можливості, так і ризики. Цифровізація праці прокує якісні зміни у структурі зайнятості. Зникають професії, що ґрунтуються на рутинних діях та низькому рівні цифрових навичок – касири, архіваріуси, диспетчери, телемаркетологи, оператори кол-центрів. Їх замінюють автоматизовані системи, алгоритми та чат-боти. З іншого боку, ринок праці відчуває гостру потребу у фахівцях з компетенціями в галузі ІТ, аналітики даних, кібербезпеки, цифрового дизайну та управління цифровими проектами. Ці професії демонструють стійке зростання попиту навіть за умов економічної нестабільності. У зв'язку з цим раціонально розглянути динаміку зростання кількості фрілансерів в Україні та Азербайджані до 2025 року. Ринок праці швидко змінюється: зникають рутинні професії, з'являються нові форми зайнятості, загострюється конкуренція за цифрові компетенції. Ці процеси вимагають гнучкої та відповідальної політики, спрямованої на скорочення цифрової нерівності, розвиток навичок ХХІ століття та адаптацію законодавства під реалії цифрової економіки. Таким чином, тільки людиноцентричний підхід до цифровізації праці, де пріоритет віддається соціальній стійкості, інклюзивності та доступності, може забезпечити не тільки зростання ефективності, але й реальний сталий розвиток.

У статті аналізуються ключові тенденції цифровізації праці, зміни на ринку професій та соціальні наслідки цих процесів. Особливу увагу приділено порівняльному аналізу ситуації в Азербайджані та Україні.

Ключові слова: цифровізація праці, трансформація професій, сталий розвиток, цифровий розрив, гіг-економіка, професія.

Pozhuieva T. O. Digitalization of work and transformation of professions: challenges for sustainable development

In the context of digital transformation, the global economy is facing unprecedented changes in the field of labor. The digitization of labor and the transformation of professions is an ambivalent process that simultaneously opens up new opportunities and creates structural risks. Automation, platform employment, and flexible forms of work are transforming the professional structure and creating both new opportunities and risks. The digitalization of work is causing qualitative changes in the structure of employment. Professions based on routine tasks and low digital skills are disappearing—cashiers, archivists, dispatchers, telemarketers, call center operators. They are being replaced by automated systems, algorithms, and chatbots. On the other hand, the labor market is in dire need of specialists with competencies in IT, data analytics, cybersecurity, digital design, and digital project management. These professions are showing steady growth in demand even in conditions of economic instability. In this regard, it is reasonable to consider the dynamics of the growth in the number of freelancers in Ukraine and Azerbaijan until 2025.

The labor market is changing rapidly: routine professions are disappearing, new forms of employment are emerging, and competition for digital skills is intensifying. These processes require flexible and responsible policies aimed at reducing digital inequality, developing 21st-century skills, and adapting legislation to the realities of the digital economy. Thus, only a human-centered approach to the digitalization of labor, where priority is given to social sustainability, inclusiveness, and accessibility, can ensure not only increased efficiency but also real sustainable development.

The article analyzes key trends in the digitalization of labor, changes in the job market, and the social consequences of these processes. Particular attention is paid to a comparative analysis of the situation in Azerbaijan and Ukraine.

Keywords: digitalization of work, transformation of professions, sustainable development, digital divide, gig economy, profession.

Формат цитування:

Пожуєва Т. О. Цифровізація праці та трансформація професій: виклики для сталого розвитку. *Вісник економічної науки України*. 2025. № 2 (49). С. 175–179. [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2025.2\(49\).175-179](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2025.2(49).175-179)

Pozhuieva, T. O. (2025). Digitalization of work and transformation of professions: challenges for sustainable development. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, 2(49), 175–179. [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2025.2\(49\).175-179](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2025.2(49).175-179)